Femeie, tu!

Rai şi iad deodată,
Iubire şi ură înmănunchiată.
Azur de sidef, strălucire,
Soare şi bine-n privire.

Femeie, tu!

Mamă, sclavă, regină
Azi şi mereu fără vină.
Ochii tăi calzi lăcrimează,
Pe mine copil, mă-ndatorează.

Femeie, tu!

Iubită, soţie, amantă,
În dar îţi aduc ofrandă.
Cu flori pure, la picioare,
Aduc luna şi o prefac în soare.

Femeie, tu!

Candoare de catifea, vaporoaso,
Inele şi perle la gâtu-ţi  frumoaso.
Mărgăritare în cutii pufoase,
Pentru mâinile-ţi ce trudesc zeloase.

Femeie, tu!

Brunetă, blondă, şatenă,
Omagiu ţie, eterno.
Coşuri cu roşii trandafiri primeşti
Dragoste tuturor, tu dăruieşti.

Femeie, tu!

Te-aş înveli dacă aş putea
În purpură şi zori, ducându-te pe-o stea.
Cu aur ţi-aş pava cărarea,
Sărutându-ţi urmele şi zarea.

Femeie, tu!

Sfat de bunică de luat în seamă,
Iubire ridicată pe tron fără teamă.
Pe nor şi pe aripi de înger,
Meriţi tu tot, cu noian de zâmbet.

Femeie, tu!

Eşti visul care nu vreau să plece,
Izvor de vorbă, cu apă rece.
Un pergament subţire, voalat sistem,
Ce pentru mine, infinit însemni.

Femeie, tu!

Ingenioasă şi mai mult naivă,
Primeşte tu zână, noian de stimă.
Mereu îţi meriţi sărutul,
Căci faci să zburde glorios, cuvântul.

Femeie, tu!

Eşti scama din juru-mi subţire,
Eşti mlădioasa trestie în vecie.
Eşti mereu doritoare de a fi aleasă,
Mereu în viaţă, să-mi fi mireasă.

Femeie, tu!

Ai farmec, mreje şi lumină,
În mintea-mi plantându-mi rutină.
Chiar dacă eşti căruntă şi cu un rid la tâmplă, La mine contează, a ta luptă.

Femeie, tu!

Chiar dacă azi eşti un colos de albastru,
Şi viaţa-ţi este un dezastru,
Pentru mine, mereu eşti ea,
Femeia mea.

Femeie, tu!

Eşti cărţi deschise,
Viori şi piane, în melodii ascunse.
Eşti versul şi picătura ploii,
Eşti nisipul călcat la marginea mării.

Femeie, tu!

Eşti o laudă a unui el, bărbat,
Eşti totul, într-un loc umblat.
Suporţi şi duci binele şi răul,
Iubindu-ţi făr de echivoc, călăul.

Femeie, tu!

Îţi adori neamul, glia, ţărâna,
Şi eşti în stare să rupi furtuna.
Oceanul înot l-ai trece de ţi s-ar cere
Cu preţul nimic ,în schimb c-o  mângâiere.

Femeie, tu!

Cerşeşti pentru toţi ai tăi,
Iubire din nori şi de la zei.
Meriţi flori şi clocot de menire,
Ţie, unică şi veşnică, FEMEIE...

Femeie, tu!